

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלונית נ' פלוני

בפניי : כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אלה מירז

התובעת : פלונית

ע"י ב"כ עו"ד זיו גרובר ו/או גאולה לוי

נ ג ד

הנתבע : פלוני

ע"י ב"כ עו"ד רויטל להב

פסק דין

מבוא

1. התביעה דנן הוגשה כתביעה לביצוע פסק דין מתוקף סעיף 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995. הלכה למעשה עתירת התובעת היא לרישום חלקה בזכויות הפנסיוניות של הנתבע אצל הגורם המשלם, מתוקף החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, תשע"ד-2014 (להלן – "חוק החלוקה" או "החוק").
2. הצדדים שלפניי נישאו כדמו"י בשנת 1974 והתגרשו זה מזה בשנת 2015, ולהם חמישה ילדים בגירים. על רקע גירושיהם הרבו הצדדים בהליכים משפטיים הדדיים בבית משפט זה והתובענה דנן היא האחרונה שבהם. עניינה ויכוחם ואופן יישומו של פסק דין שניתן ביום 27.10.13 בעניין איזון המשאבים של הצדדים בבית משפט זה (להלן – "פסק הדין") וכיצד יש לרשום, אם בכלל, את הוראותיו הרלוונטיות של פסק הדין בהתאם לחוק החלוקה, שעה שניתן טרם בא החוק אל העולם.
3. פסק הדין ניתן על בסיס חוות דעת מומחה מטעם בית המשפט, מר נתן שטרנפלד (להלן – "המומחה") שערך את חוות דעתו לגבי זכויותיהם הפנסיוניות של הצדדים, טרם חקיקת חוק החלוקה כאמור. מהטעם הזה, נקב המומחה בחוות דעתו בעבר, את שיעור הסכום הכספי לו יזכה כל אחד מהצדדים מתוך הגמלה שתשולם לאחר בשעה שיצא לגמלאות. עתירת התובעת היא ל"המרת" הסכומים האמורים מתוך חוות הדעת, לשיעור העברה, הנקוב באחוזים, בהתאם לחוק החלוקה. לשם בירור התובענה והתייחסות לטענות הצדדים שעלו במסגרתה, התבקש המומחה לעדכן את חוות דעתו מן העבר בהתאם להוראות חוק החלוקה ולשם רישום זכויות הצדדים אצל הגורמים המשלמים באמצעות פסיקתא. בתוך כך התברר שנפלה שגגה בחוות הדעת המקורית שבבסיס פסק הדין, אותה התבקש המומחה לתקן.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלוגית נ' פלוני

4. במהלך בירור התביעה, זו שינתה פניה ועבודת המומחה הולידה טענות הדדיות נוספות שעומדות להכרעת בית המשפט, וכולן התנקזו לחוות דעת המומחה וחקירתו. כמו כן, כפי שיבואר בהמשך השתנו הנסיבות העובדתיות ואיתן השתנה אף המצב המשפטי. הצדדים הגיעו להסכמה דיונית לפיה יוותרו על הגשת תצהירי עדות ראשית ועל חקירות נגדיות, ויחקרו הדדית את המומחה על חוות דעתו ועל העדכונים מטעמו ותשובותיו על שאלות ההבהרה מטעם הצדדים. לאחר מועד ההוכחות עדכן המומחה את חוות הדעת והפסיקות באופן סופי. יצוין שהצדדים לא מצאו לנכון לקבל את הצעת בית המשפט שהועלתה על בסיס הצעת המומחה במעמד חקירתו, והגישו סיכומיהם.

הוראות פסק הדין

5. פסק הדין בעניינם של הצדדים עסק בתביעות הדדיות לענייני הרכוש ובתביעת התובעת למזונותיה ומזונות הילדים. **נכון למועד פסק הדין, התובעת עבדה כמורה, והנתבע היה זה מכבר גמלאי של [החברה], ועבד בחברה תחת חוזה אישי.**

6. הפרק הרכושי בפסק הדין מורכב משני רבדים. **האחד הוא הרובד האקטוארי – הוא חוות דעת המומחה,** שעסקה באופן איזון זכויות הצדדים, וכמקובל העמידה שתי חלופות לאיזון המשאבים – לאיזון מידי או לאיזון במועד קבלת הזכויות בפועל.

7. **הרובד השני בפסק הדין הוא הרובד המעשי,** והוא נגזר ממצבם התעסוקתי של הצדדים במועד פסק הדין. התובעת עבדה, בעוד הנתבע יצא לגמלאות, ולצד זאת הועסק והשתכר מעבודה. נסיבות אלה מוכרות בפסיקה, ומכבידות על בעל הדין הגמלאי העובד, במידה ותופסק עבודתו. או-אז תישאר בידיו מחצית הגמלה בלבד, ללא שכר מעבודה, בעוד בן הזוג העובד יזכה למחצית הגמלה של בן הזוג הגמלאי, בנוסף לשכרו שלו מעבודה.

8. בהקשר לרובד המעשי, נביא מהנקוב בסעיף 20 לפסק הדין:

"הנתבע טוען כי ככל שעבודתו תופסק, יוותר עם גמלה אותה ייאלץ לאזן. לפיכך, מבקש כי האיזון יותנה בהמשך עבודתו ב[חברה] ('הלכת פרידמן'). הנתבע, שהינו כבן 60, הציג מסמכים מהם עולה סיכון מסוים לסיום עבודתו, הגם שאין מדובר בסיכון מידי, במיוחד לאור שיפור שחל בעבודתו. התובעת בתגובה לסיכומי הנתבע, מציינת אומנם כי ההלכה נפסקה על מנת להתגבר על עיוות, שנוצר בכך שאותו צד שפרש לגמלאות בפרישה מוקדמת, לא יוכל להשתלב בשוק העבודה, מפאת גילו ולא יוכל ליצור הכנסה שתעמיד אותו שווה בשווה מול הצד שכנגד, שנהנה הן מהכנסה והן מגמלה. אלא שהנתבע מועסק ומדובר במצב תיאורטי ובקשתו להורות לאקטואר בעניין, נדחתה בהחלטה מיום 20.3.12.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלוגית נ' פלוני

אמנם מדובר בסוגיה תיאורטית, נוכח העובדה כי הצדדים עובדים ומשתכרים יפה
לפרנסתם, עם זאת, בעלת נפקויות העשויות להביא לאי צדק ולהעמקת הפערים,
בהכנסות הצדדים במידה והבעל יופרש מעבודתו ובאופן שהנתבע יוותר עם כ-5,500
₪ (חלקו בגמלה) והתובעת עם למעלה מ-20,000 ₪. בסיטואציות דומות פסקתי בעבר
כי יועברו תשלומי האיזון רק במועד יציאת הנתבעת לגמלאות.

ראה: תמ"ש(חי) 17930/02 ש' נ' ש' (מיום 16.9.07)

בתמ"ש (חי) 13807-01-09 ר' נ' ר' (מיום 23.1.13)

עם זאת, הנתבע בסיכומיו מוכן לאמץ את הלכת פרידמן ולהעביר עם הפסקת
עבודתו, את ההפרש בין זכויות הצדדים בגמלה, עוד בטרם יציאת התובעת לגמלאות,
באופן שלאחר האיזון ישלם הנתבע לתובעת סך של 2,549 ₪ לחודש. ולפיכך אין לי
אלא לאמץ הסכמתו לפיה, ככל שיופרש מעבודתו ולא יעבוד במקום עבודה אחר
ויוותר רק עם גמלתו, ישלם לתובעת 2,549 ₪ לחודש, בגין הפרש הגמלאות."

9. ברובד השני מצויה חוות דעת המומחה כאמור, ובהקשר זה נקבע על ידי בית המשפט בסעיף 21 לפסק הדין,
בזו הלשון:

"**המועד הקובע נקבע ליום 14.7.08.** החלופה שנבחרה בחו"ד רו"ח, הינה על בסיס
קבלת הזכויות בפועל ('האפשרות השניה'). אפשרות האפשרות למיקסום גיל העסקתה
ל-67 שנים - התקבלה, כאשר הבחירה 'באפשרות השניה' לצד פרישה מוקדמת לפני
גיל 67 שנים, תקבל ביטוי באיזון הגמלה, על בסיס קבלתה בפועל ובאופן שאינו משנה
מהתחשיב שבוצע בחוות הדעת (ח/2). למעט במקרה שהנתבע יפסיק עבודתו, או
יופרש ממנה ולא יעבוד בכל עבודה אחרת. או אז יאוזנו חלקי הצדדים בפנסיות
וההפרש ישולם לתובעת בסך של 2,549 ₪ לחודש [...]"

לקבלת אינדיקציה, שווי הזכויות של כל אחד מהצדדים, בסופו של יום, מגיע כדי
סכום של כ-2,261,824 ₪. כאשר שני הצדדים ממשיכים לעבוד לפרנסתם.

**מכל המקובץ עולה כי ניתן תוקף לחוות דעת רו"ח, לאפשרות השניה, כמצוין בחוות
דעתו מיום 14.10.10 (ח/1) ולעדכון מיום 9.12.10 (ח/2) ולמכתב העדכון מיום
11.7.12, לפיו הגמלה תאוזן על בסיס קבלתה בפועל, באופן שאינו משפיע על
החישוב באפשרות השניה במסגרת ח/2.**

על הנתבע להעביר לתובעת את חלקה בגמלה בסך של 5,642 ₪ החל מיום 1.1.11.
למעט במקרה שהנתבע יפסיק עבודתו, או יופרש ממנה ולא יעבוד בכל עבודה אחרת.
או אז יאוזנו חלקי הצדדים בפנסיות וההפרש ישולם לתובעת בסך של 2,549 ₪
לחודש."

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלונית נ' פלוני

10. בלשון פשוטה, **פסק הדין העמיד שתי חלופות** לתשלום חלקה של התובעת בגמלת הפנסיה של הנתבע: כל עוד הנתבע עובד וזוכה לשכר מעבודה לצד תשלום הגמלה, תזכה התובעת למחצית משיעור הגמלה כפי שהועמד על ידי המומחה. משעה שהנתבע יפסיק לעבוד ולהשתכר מעבודה, מכל סיבה, והתובעת עודנה עובדת, התובעת לא תזכה למחצית מהגמלה, אלא רק להפרש בין הגמלה המשולמת לנתבע ובין הגמלה הרעיונית של התובעת, בהתאם לאיזון שערך המומחה.

סקירת ההליך וטענות הצדדים

11. טענת התובעת בתביעתה, לכאורה פשוטה. מתוקף זכותה לכאורה לפי חוק החלוקה, עתרה "להמיר" את חוות הדעת לערכים ולרכיבים הנקובים בחוק החלוקה, ולנקוב בשיעור העברה לשם רישום זכויותיה בגמלת הנתבע אצל הגורם המשלם. מנגד, טענת הנתבע פשוטה אף היא, ולהגנתו טען שאף אם אפשר "להמיר" את הוראות פסק הדין לשם רישומו כאמור, הלכה למעשה רישום פסק הדין ישלול את שתי החלופות העומדות לרשותו לפי פסק הדין. פסק הדין העניק לנתבע את החופש לחדול מעבודה ולשלם לידי התובעת את ההפרש בין שווי הגמלאות של הצדדים. חוק החלוקה אינו מאפשר רישום של שיעור העברה "חלופי". ככל שיבחר לפרוש מעבודתו, או יופרש ממנה, יאלץ לפנות להליך משפטי לשם שינוי שיעור ההעברה הרשום אצל הגורם המשלם, בהתאם להוראות החלופיות בפסק הדין.

12. אלה הן אפוא **טענות הליבה** של הצדדים. כאמור לעיל, שינוי הנסיבות ומחלוקות שעלו על רקע עדכון חוות הדעת, הולידו סוגיות נוספות שיש לתת עליהן את הדעת. נעמוד בתמצית על הפניות והתמורות שהתרחשו, ונתמקד בסוגיות העומדות להכרעה בהליך זה.

עדכון המומחה משנת 2016

13. ביום 6.10.2016 נדחתה בקשת הנתבע לדחיית התביעה על הסף. בית המשפט הורה עוד על "**הפניית הצדדים למומחה שטרנפלד לצורך עדכון חוות הדעת ורישום פסיקתא בהתאם לחוק. ככל שקיימים קשיים או אי בהירויות יציין זאת המומחה בנספח לפסיקתא ובית המשפט יתן דעתו לגבי המשך ההתנהלות**".

14. ביום 21.12.2016 הוגש עדכון המומחה לחוות הדעת (להלן – "**עדכון 2016**"). העדכון נערך מתוך הנחת המוצא שהנתבע הוא גמלאי שעובד וזוכה לשכר, והתובעת עובדת. לשון אחר, העדכון לא התייחס לחלופה הנקובה בפסק הדין למקרה בו הנתבע יחדל לעבוד כאמור. העדכון התייחס בין היתר לגמלאות הצדדים ונקב בשיעורי העברה הדדיים לזכויות כל אחד מהצדדים בגמלת האחר. **לצד זאת ערך המומחה פסיקתות מתאימות לשם רישומן אצל הגורמים המשלמים.**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלוגית נ' פלוני

15. ואלה הן הזכויות הפנסיוניות שעמדו בעבר ועומדות כיום לחלוקה עם יציאה לגמלאות, לצד שיעורי ההעברה בהם נקב המומחה בעדכון 2016:

א. זכויות התובעת בקופ"ג "כלנית", מתוכן זכאי הנתבע לחלקו בשיעור העברה של 48.55%.

ב. זכויות הגמלה של הנתבע, מתוכן זכאית התובעת לחלקה בשיעור העברה של 45.89%.

ג. זכויות הגמלה של התובעת, מתוכן זכאי הנתבע לחלקו בשיעור העברה של 38.27%.

16. שני הצדדים העלו השגות על מסקנות המומחה בעדכון 2016, וברשות בית המשפט המציאו למומחה שאלות הבהרה. בין לבין, התקיים ביום 4.4.2017 דיון במעמד הצדדים, ובו עלו חלק מטענותיהם ההדדיות. בתום הדיון נקבע שהצדדים יפנו למומחה לשם עריכת "חישוב סך הזכויות שנותרו לתשלום לאישה, מתוך חלקו של הבעל, לאחר קיזוז הכספים ששולמו בפועל מהבעל לאישה, עד היום, על דרך ההיוון (בהתאם לחוה"ד שקיבלו תוקף פס"ד משנת 2010 ו-2012". עוד נקבע שהנתבע רשאי לפנות בשאלות הבהרה למומחה על בסיס טענותיו.

17. ביום 30.4.2017 הודיע הנתבע על הפסקת עבודתו ב[חברה].

ביום 25.5.2017, ולאחר טענות הדדיות מרובות מטעם הצדדים, ניתן בידי הצדדים צו גילוי מסמכים המופנה לצדדי ג'.

בעקבות גילוי מסמכים והעלאת טענות הדדיות, בית המשפט התיר לצדדים לפנות למומחה בשאלות הבהרה נוספות.

עדכון המומחה משנת 2018

18. ביום 8.4.2018 התקבלו תשובות המומחה לשאלות הבהרה (להלן – "עדכון 2018"). העדכון התייחס בין היתר לשיעור זכויותיה הפנסיוניות של התובעת. בעקבות טענות הנתבע ופניותיו אל המומחה, המומחה מצא שחוות דעתו המקורית, עליה התבסס גם עדכון 2016, נערכה על בסיס מידע שאינו מלא, וכעת הובא לידיעתו. כך לשון המומחה בעדכון 2018:

"הריני מצ"ב דו"ח תקופות עבודה של [התובעת] שהועבר לי בזמנו, ולפיו הוכנה חוות דעתי שגם לפיה הוכנה הפסיקתא, מאחר ולפי האישור החדש עולה כי כנראה בזמנו לא נכללו תקופות עבודה שכעת לפי האישור החדש צורפו תקופות עבודה, דבר הסותר את הנתונים שהיו בפניי בעת הכנת חוות דעתי שלפיהם הוכנה הפסיקתא, וכן התקבל בזמנו פסק דין שאישר את חוות דעתי על בסיס הנתונים שהיו דאז. לדעתי נדרשת החלטה משפטית לסטות מהנתונים שהיו בפניי בעת הכנת חוות דעתי, וכעת מוצגים נתונים שונים הכוללים כאמור תקופות עבודה נוספות שמשום מה לא נכללו באישור הקודם".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש ש 16-06-9007 פלוגית נ' פלוני

19. בהתאם לנתונים המעודכנים שהוצגו למומחה, נמצא שיש להוסיף לתקופת צבירת גמלת התובעת, תקופה
בת 19 חודשים נוספים, שלא נכללו בחוות הדעת המקורית. התברר שבעוד על פי המידע שהיה בפניי
המומחה בעת עריכת חוות דעתו המקורית, שהתה התובעת בחל"ת במהלך 19 החודשים האמורים, הרי
שלא כך היא. **התובעת שהתה בחופשת לידה ובשבתון, ואלה נחשבים כתקופת עבודה לשם צבירת זכויות
הגמלה.**

נתונים חדשים אלה, הביאו להגדלת שיעור ההעברה לו זכאי הנתבע מגמלת הפנסיה של התובעת לשיעור
של 40.76% (במקום 38.27%).

20. ביום 18.10.2018 התקיים דיון במעמד הצדדים. על אף ניסיונותיו, לא עלה בידי בית המשפט לקרב בין
עמדות הצדדים.

עדכון המומחה משנת 2019

21. ביום 27.5.2019 הגיש המומחה פסיקתא מתוקנת לגבי חלקו של הנתבע בגמלת הפנסיה של התובעת (להלן
– "עדכון 2019"). הנתבע העמיד את המומחה על טעות נוספת שנפלה בחישוב שיעור ההעברה לו הוא זכאי
מגמלת התובעת. לאחר תיקון הטעות, תוקן אף שיעור ההעברה לו זכאי הנתבע, ונקבע על 42.89% (במקום
40.76% בהתאם לעדכון 2018).

22. ביום 12.5.2020 בקשו הצדדים במשותף, לבוא בדין ודברים חופשי עם המומחה, לקבל ממנו הסברים
ולהסתייע במומחיותו לשם הגעה לפשרה – תוך שמירה הדדית על הזכות לחקור את המומחה לעניין חוות
דעתו ככל ולא יגיעו לעמק השווה. ביום 13.5.20 ניתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים. גם ניסיון זה לא
עלה יפה, וביום 1.6.20 התקבלה בקשת התובעת לזימון המומחה לחקירתו במעמד הצדדים.

23. לאחר חקירתו של המומחה, הגיש לבית המשפט את העדכונים שנמנו לעיל ואת הפסיקות המעודכנות,
על פי שיעורי ההעברה המתוקנים. למען הסדר הטוב, אלה הן שיעורי ההעברה המעודכנים:

א. זכויות התובעת בקופ"ג "כלנית", מתוכן זכאי הנתבע לחלקו בשיעור העברה של 48.55%

ב. זכויות הגמלה של הנתבע, מתוכן זכאית התובעת לחלקה בשיעור העברה של 45.89%.

ג. זכויות הגמלה של התובעת, מתוכן זכאי הנתבע לחלקו בשיעור העברה של 42.89%.

ריכוז הטענות והמחלוקות העומדות להכרעה

24. נעמוד על טענות הצדדים כפי שעלו בין היתר בסיכומיהם לאחר חקירת המומחה והגשת הפסיקות
הסופיות. מתוך טענות אלה נגזור את הסוגיות הרלוונטיות בהן נדרש בית המשפט להכריע.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלונית נ' פלוני

טענות התובעת

25. לטענת התובעת, הנתבע הרבה בהליכי סרק, ואף במסגרת הליך זה, מבקש לגרוע מפסק דין חלוט ולחסום את דרכה לזכויותיה. אין חולק שראוי להמיר את פסק הדין הנוקב בסכומים, לשיעור חלוקה הנקוב באחוזים. הפסיקות הסופיות שהגיש המומחה מהוות אף הן גריעה מפסק הדין. עוד טוענת התובעת ששתי הפסיקות האחרונות ניתנו לבקשת הנתבע ללא אישור בית המשפט.

26. המומחה הודיע ששגה בחישוביו וחלקו של הנתבע בגמלת הפנסיה של התובעת הוא 42.89% ולא 40.69%. שיוני זה מהווה "פתיחה אסורה של פסק דין חלוט" לדבריה, על פיו חלקו של הנתבע בגמלתה כאמור הוא 38.27%.

27. המומחה התבסס בעבר לשם שומת שיעור זכויות התובעת, על מסמך מטעם משרד החינוך בו פורטו תקופות העבודה של התובעת. אמנם הומצא למומחה על ידי הנתבע מסמך מעודכן ומדויק, אלא שהנתבע הכיר את תקופות העבודה של התובעת, ואם סבר בעבר שהיתה טעות יכול היה להגיש ערעור. משלא עשה כן, "בעצם הסכים עם הנאמר במסמכים". כמו כן, לדבריה אין המדובר ב"עדכון" אלא בתוספת רכיב שלא היה קיים בחוות הדעת המקורית. לפיכך יש להותיר על כנו את שיעור העברה לו יזכה הנתבע מגמלתה, לפי חוות הדעת הישנה והמקורית, על שיעור 38.27%.

28. לטענתה עוד הנתבע סירב להמציא מסמכים, ונעשה לתובעת עוול נוכח "הטעיה ומרמה" מצד הנתבע. הנתבע פרש מרצון מעבודתו, ולטענת התובעת אפשרות זו אינה מכוסה בפסק הדין, שנועד לענות על חשש שהנתבע "יופרש" מעבודתו בלבד.

29. יש לדחות אפוא את עמדת המומחה, ולהורות על מתן פסיקות לפי פסק הדין.

טענות הנתבע

30. הנתבע טוען, שאין מחלוקת שבפסיקתא המקורית בדבר חלקו בגמלת התובעת, נפלה שגגה עם נקיבת שיעור העברה של 38.27%. בבסיס הפסיקתא נתונים שהתבררו כשגויים. לבקשתו ניתן צו המופנה למשרד החינוך מכוחו התקבל דו"ח תקופות העבודה, ממנו עלה שלשם חישוב שיעור זכויותיה הפנסיוניות של התובעת, היא עבדה 19 חודשים נוספים על התקופה המנויה בדיווח המקורי. מתוקף מידע זה תיקן המומחה את שיעור ההעברה ל 40.76% (עדכון 2018). הגם שפסק הדין חלוט, הוא התבסס על נתונים שגויים. מן הראוי היה שהתובעת תמציא מסמכים מעודכנים תחת הניסיון להסתיר את המידע, אותו עלה בידיו לגלות באמצעות צו שיפוטי.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלונית נ' פלוני

31. לנתבע לא היתה כל דרך לדעת או לגלות שפסק הדין המקורי ניתן על בסיס נתונים שגויים. אחריות זו חלה על המומחה מתוקף תפקידו ומומחיותו, ולמרבה הצער גם הוא לא ידע בזמן אמת על קיומם של 19 חודשי עבודה שהושמטו מהחישוב. עוד מזכיר הנתבע, שהגם שהתברר שבמשך כעשור שנים שילם לידי התובעת את חלקה בגמלתו ביתר, הוא לא ביקש לעדכן רטרואקטיבית את הסכומים ששילם ביתר במשך השנים, ולא ביקש את השבתם.

32. הנתבע העמיד את המומחה על טעות חישובית נוספת, לאחר שהתייעץ עם אקטוארים מטעמו. המומחה קיבל את הערותיו ותיקן את שיעור ההעברה זו זכאי מגמלת התובעת לשיעור 42.89% (עדכון 2019).

33. לטענת הנתבע, רישום הפסיקות טרם יציאת התובעת לגמלאות תיצור עיוות. התובעת עברה את גיל הפרישה אך עודנה עובדת, ולפיכך לא יזכה לחלקו בגמלתה. מנגד, תזכה התובעת לחלקו בגמלה. הנתבע מזכיר שבית המשפט הציע שכל עוד התובעת עובדת, היא תשיב לנתבע את יתרת הסכום שיתקבל מעבר לסכום המשולם לה כיום מתוקף פסק הדין (3,157 ₪). כך יש לקבוע ולהורות על תשלום הפרש זה מטעם התובעת באמצעות הוראת קבע. יחד עם זאת צופה הנתבע שמנגנון זה לא יצא אל הפועל, הואיל והתובעת עתידה להפר אותו, והנתבע יאלץ לפנות להליכי גביה.

34. הנתבע מוסיף שלטענת התובעת יש להפעיל את הפסיקות באופן מידי, הואיל והיה והנתבע ילך לעולמו, בעוד זכותה אינה רשומה, לא תזכה לקצבת שארים. אך נוכח טענות התובעת בדבר מצבה הבריאותי, הנתבע הוא שצריך לחשוש, ואף על פי כן ייטול את הסיכון ויעמוד על רישום הפסיקות רק לאחר פרישת התובעת לגמלאות - הגם שבכך מונע מעצמו את חלקו בקופ"ג "כלנית" שעומד לרשותו מיד עם פרישת התובעת. לדבריו עוד אין שחר לטעות התובעת כאילו זכה עם פרישתו ל"פיצויים מוגדלים". כל מסמכי הפרישה הוצגו לתובעת ולאקטואר בעבר בזמן אמת.

35. **בסיכומי התשובה מצד התובעת**, היא מעלה טענה חדשה לפיה חלקו של הנתבע בקופ"ג "כלנית" שברשותה לא יועבר באמצעות פסיקתא. לדבריה היא עודנה עובדת וממשיכה לצבור זכויות בקופ"ג, שלנתבע אין חלק בהן (שכן נצברו לאחר מועד הקרע). עומדת לה האפשרות להעביר את כספי קופ"ג לקרן הפנסיה ולזכות בהם כחלק מגמלתה. לפיכך, ובכדי לא לפגוע באפשרות זו, מבוקש להעביר את חלקו של הנתבע ישירות לידיו.

סיכום ביניים

36. **מצב עובדתי נתון הוא, שהנתבע פרש מעבודתו בשנת 2017, וכיום הוא נהנה מגמלת פנסיה בלבד.** אין להניח שבכוונת הנתבע, שעבר את גיל הפרישה, לשוב ולעבוד והנתבע לא העלה אפשרות זו. לפיכך החלופה הנקובה בפסק הדין לנסיבות בהן הנתבע עובד וזוכה לשכר, אינה רלוונטית לענייננו יותר. עדיין קיימת אי

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלונית נ' פלוני

בהירות בנוגע ליציאת התובעת לגמלאות. יצוין שהתובעת הוסיפה לעבוד לאחר גיל הפרישה, מתוקף זכאותה לעשות כן כעובדת משרד החינוך. ככל שידיעתו של בית המשפט משגת, לתובעת מלאו לאחרונה, או ימלאו לה בקרוב 67 שנים. כל עוד התובעת עובדת, מוסיף הנתבע לנהוג על פי פסק הדין, ומשלם לידי התובעת את ההפרש בין הגמלאות של השניים.

37. קשה שלא להבחין בשינוי שחל בטענות התובעת עם התקדמות ההליך ועל רקע העדכונים מטעם המומחה. ניכר שטענות התובעת משקפות מורת רוח מהעובדה שההליך הביא לתיקון והגדלת שיעור ההעברה לו זכאי הנתבע מתוך גמלתה. אף על פי שהתובעת המעיטה בטענות לגופם של התיקונים, חוסר שביעות רצונה התבלט בין היתר גם בהחמרת הטון כלפי הנתבע והאשמתו ברמייה והונאה וכיוצא באלה טענות שחרגו הרחק מגדרות הסעד שתבעה. אפשר לשער שהתובעת לא צפתה שתביעתה תביא לגריעה מזכויותיה, ואף מטענותיה עולה שלשיטתה אכן אין לגרוע מהן.

38. על בית המשפט להכריע אם כן, האם לאשר את הפסיקות המעודכנות. ליתר דיוק, עומדת לדיון פסיקתא אחת בלבד והיא הנוגעת לחלקו של הנתבע בגמלת הפנסיה של התובעת, לפי שיעור העברה של 42.89%. לטענת התובעת, אין לאשר את הפסיקתא, אלא את זו שמתוקף עדכון 2016, ולפיה זכאי הנתבע לשיעור העברה של 38.27% בלבד.

דיון והכרעה

39. לאחר עיון בטענות הצדדים והכרות הדוקה עם טיעוניהם לאורכו ורוחבו של הליך זה, ולאחר שמיעתם במהלך הדיונים, והן לאחר חקירת המומחה, מוצא בית המשפט שדין טענות התובעת להידחות כולן.

40. טענתה העיקרית והמרכזית של התובעת היא שבפנינו פסק דין חלוט, ואין לשונותו או לחרוג ממנו. חשיבותו של פסק דין חלוט בפרט ושל עיקרון סופיות הדיון בכלל, אינה זרה לבית המשפט, אך לא די בעמידה כללית על עקרון זה על מנת למנוע תיקון טעויות שנפלו בחוות דעת המומחה, ומכאן שאף בפסק הדין. באותה המידה לא היה הנתבע נשמע בטענה שבענייננו פסק דין חלוט ואין לתובעת זכות לעתור לשינוי הוראות חוות הדעת. משנדרש המומחה לשוב ולעסוק בזכויות הצדדים, לבקשת התובעת, ונמצא שנפלה שגגה בחוות הדעת עליה מבוסס פסק הדין, אל לו לבית המשפט לעצום את עיניו ולהותיר על כנו פסק דין שניתן על בסיס נתונים בלתי נכונים ומהווה פגיעה בנתבע. לבית המשפט נתונה "בכל עת" סמכות טבועה לתקן טעות או פגם שנפלו בהליך (למעלה מן הצורך ר' עוד תקנה 176 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ח-2018).

41. יודגש שהתובעת אינה מעלה טענות לגופם של התיקונים ואינה מבקשת להתמודד עם הנסיבות בהביאו לתיקון. היא אינה כופרת בכך שאכן לא היתה בחל"ת במשך 19 חודשים, ולא בעמדת המומחה שמן הדין

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלוגית נ' פלוני

לחשב תקופה זו לשם צבירת זכויותיה. התובעת אינה כופרת עוד בטעות שבבסיס החישוב שהביא לתיקון
2019. המדובר בטעויות עליהן התובעת אינה חולקת. יש בכך להחליש אף יותר את היתלות התובעת בטענה
העקרונית שאין לשנות מפסק הדין.

42. למעלה מן הצורך יצוין שבית המשפט לא מצא רבב בתשובותיו והסבריו של המומחה לעניין שתי הטעויות
והתיקון (ע' 17, ש' 6 ואילך; ר' עוד הסבריו לגבי תיקון תקופת צבירת זכויות התובעת, ע' 21, ש' 10 ואילך;
וכן הסבריו על תיקון הטעות שהובילה לעדכון 2019, ע' 22, ש' 20).

43. אין בידי בית המשפט לקבל את טענת התובעת לפיה הנתבע ידע על הטעות שנפלה בעניין חישוב תקופת
צבירת הזכויות. טענה זו לא הוכחה והתובעת לא הצביעה על אותות או סימנים בעולם המעשה לפיהם
הנתבע ידע התרחשות הטעות, שגרעה מזכויותיו, אך העדיף שלא לנקוט בצעד כלשהו עד שהתובעת הגישה
נגדו תביעה. אקטואריה או חישוב זכויות פנסיוניות אינן בידעתו המקצועית של הנתבע והתובעת לא
הצביעה על היתכנות כלשהי של טענה זו. שהרי המומחה עצמו פעל על פי דיווח משרד החינוך, שהתברר
בדיעבד ובמהלך ההליך דנן, כבלתי שלם.

44. בית המשפט מקבל בהקשר זה את עמדת המומחה, שאלמלא פתיחת ההליך הנוכחי, ואלמלא פעל הנתבע
להשגת המידע המעודכן ממשרד החינוך, יש לשער שהשגיאה לא היתה מתגלה (ע' 21, ש' 28 ואילך).

45. כמו כן, אין לקבל את טענת התובעת לפיה התיקון בענייננו – לא ברור לאיזה מהם כיוונה את דבריה –
מהווה תוספת "רכיב". התובעת לא הרבתה בפירוט לטענה זו ובית המשפט אינו מוצא בה ממש. עדכון
2018 נערך באופן שלחישוב תקופת צבירת הזכויות של התובעת, שהניבה את שיעור ההעברה לטובת הנתבע,
נוספה תקופה בת 19 חודשים. התובעת לא הסבירה כיצד יש בכך לשיטתה משום הוספת "רכיב" לחוות
הדעת. עדכון 2019 נערך באופן שלדברי המומחה **"אין צורך להכפיל את המונה בשיעור חלקיות המשרה,**
שכן זה נלקח בחשבון בתקופת העבודה הכוללת" (ר' הודעת המומחה מיום 27.5.19). עסקינן בטעות
חשבונאית גרידא, ולא בתוספת "רכיב".

46. נוסף על האמור, יש לדחות את טענות התובעת המייחסות לנתבע מעשים או מחדלים פסולים. החל מדיון
קד"מ השני בתיק זה, שהתקיים ביום 18.10.18 הועלו כלפי הנתבע טענות לפיהן הסתיר והעלים מזכויותיו,
ושהטעה את בית המשפט והמומחה. עוד נטען שהנתבע הסתיר **"מענקים במאות אלפי שקלים שהאיש**
הסתיר". בנוסף נטען כלפי הנתבע שפרש מעבודה בחוסר תום לב. בסיכומיה הוסיפה התובעת שהנתבע
נמנע מגילוי מסמכים ונקט ברמייה והטעיה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלוגית נ' פלוני

47. בית המשפט אינו מוצא בסיס לטענות אלה, שעלו כעניין של מה בכך וללא כל ביסוס. טענות אלה מעולם לא עלו בכתב התביעה והן חורגות מהסעד הנתבע. יתירה מכך, ניכר שטענות אלו באו אל העולם בעקבות העדכונים מטעם המומחה, אותם התובעת לא ראתה בעין יפה כאמור.

48. לגופן של טענות, ולמעלה מן הצורך, התובעת לא הניחה כל ביסוס לטענות אלה. לא הוצג כל סימן או אות לכך שהנתבע העלים או הסתיר "מענקים" כאלה ואחרים או זכויות אחרות. בית המשפט לא ירד לסוף דעתה של התובעת כיצד לשיטתה "העלים" התובע מענקים, תשלומים או זכויות להן זכה על רקע פרישתו, ממעסיק גדול, מבוסס ומרכזי כ[החברה]. ודוק: לרשות התובעת עמדו כל הזכויות הדיוניות לקבל לידה כל מסמך אותו סברה שהנתבע אינו מגלה, ובכלל זאת צו גילוי מסמכים מטעם בית המשפט. עוד עמד לרשותה מומחה מטעם בית המשפט עמו עמדה בקשר ישיר. בית המשפט סבור שטענות אלה עלו כעניין של מה בכך וללא כל ביסוס וראיה.

49. למען הסר הספק, יש לדחות את הטענה לפיה פסק הדין עמד על האפשרות לפיה התובע יפוטל מעבודתו, אך אינו מכסה את האפשרות שהתובע יפרוש מרצונו. בית המשפט מתקשה לרדת לתכליתה של טענה זו נוכח לשונו הברורה של פסק הדין, בסעיף 21, ממנה הבאנו לעיל:

"על הנתבע להעביר לתובעת את חלקה בגמלה בסך של 5,642 ₪ החל מיום 1.1.11. למעט במקרה שהנתבע יפסיק עבודתו, או יופרש ממנה ולא יעבוד בכל עבודה אחרת. או אז יאוזנו חלקי הצדדים בפנסיות וההפרש ישולם לתובעת בסך של 2,549 ₪ לחודש" [הדגשות אינן במקור, א"מ].

50. על בסיס כל האמור לעיל, בית המשפט דוחה את טענות התובעת, ונותן תוקף של פסק דין לפסיקתות המעודכנות ולשיעורי ההעברה המעודכנים, על בסיס עדכון 2016, עדכון 2018 ועדכון 2019.

מועד רישום הפסיקתות

51. התובעת עתרה לרישום מידי של הפסיקתות. בסיכומי התשובה בקשה להחריג את הפסיקתא עבור קופת הגמל שלה, ולקחה על עצמה לשלם לידי הנתבע את חלקו בקופ"ג בהתאם לפסיקתא, עם פרישתה לגמלאות. לטענתה היא מעוניינת לצרף את כספי הקופה אל קרן הפנסיה. מנגד, הנתבע עותר להשהות את רישום הפסיקתות עד יציאת התובעת לגמלאות. לטענתו, בהתאם לפסיקתא תשולם לתובעת מחצית מגמלת הפנסיה שלו, בעוד הוא אינו זוכה לחלקו בקרן הפנסיה של התובעת כל עוד לא יצאה לגמלאות.

52. בנסיבות העניין בית המשפט לא שוכנע מטענות התובעת, ויש להורות על רישום הפסיקתות בקרן הפנסיה וקופת הגמל שלה ללא שיהוי. טענות התובעת לא נתמכו בסימוכין שילמדו שרצונה כרוך בהטבה כספית

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלוגית נ' פלוני

משמעותית. התובעת מצדה לא עמדה אף היא על היתרונות הטמונים לכאורה ברצונה לצרף את כספי קופ"ג אל קרן הפנסיה – והדברים נאמרים בהנחה שפעולה כגון זו אפשרית, אף שהתובעת לא צרפה סימוכין אף לטענה זו. יש להניח שהמהלך המדובר כרוך בשאלות אקטואריות כאלה ואחרות, שאלות של מיסוי ואף בשאלה האם יהיה בכך להשפיע, לכאן או לכאן, על חלקו של הנתבע בקרן הפנסיה ו/או בקופ"ג של התובעת. מבלי לגרוע מן הדברים, יש לדחות את בקשת התובעת רק מעצם העובדה שעל רקע השאלות האמורות, הבקשה עלתה בסיכומי התשובה מטעמה, ומבלי שעמדת הנתבע עומדת בפניי בית המשפט.

53. מאידך גיסא, בית המשפט מוצא ממש בטענות הנתבע בהקשר זה. פסק הדין נתן מענה למצב דברים בו התובעת טרם יצאה לגמלאות, והנתבע אינו זוכה לחלקו בגמלתה, בעוד הוא מעביר לידיה מחצית מגמלתו. הואיל ובמועד פסק הדין הנתבע זכה לשכר לצד תשלום גמלתו, נקבע שישלם לנתבעת מחצית מגמלתו, אך בשעה שלא ישתכר, יישא כאמור בהפרש בין הגמלאות בלבד. זהו מצב הדברים מאז הפסקת עבודתו של הנתבע בשנת 2017. מנגנון זה נוצר בפסק הדין בשים לב לנסיבות הרלוונטיות ולטענות הצדדים, ובהקשר זה פסק הדין עומד בעינו. אין לגרוע ממנגנון זה. התובעת לא בקשה לתקוף מנגנון זה בתביעתה והוא לא עמד לבירור בהליך דנן. בית המשפט מוצא שרישום הפסיקתא בקרן הפנסיה של הנתבע יביא לפגיעה בנתבע, ובניגוד לפסק הדין. המומחה העמיד את הפסיקתות בהתאם לזכויות הצדדים, מתוך הנחת המוצא שהנתבע אינו עובד ואינו זוכה לשכר, ובהתאם לפסק הדין במצב דברים זה, וכל עוד התובעת מוסיפה לעבוד, התובעת לא תזכה למחצית מגמלת הנתבעת כי אם רק להפרש בין הגמלאות. לפיכך יש להורות על רישום הפסיקתא בקרן הפנסיה של הנתבע, רק לאחר יציאת התובעת לגמלאות.

54. יש להוסיף ולציין שהדיון הוא תיאורטי ברובו. התובעת הגיעה או תגיע בקרוב לגיל פרישה, ובהתאם להוראות פסק הדין, ממועד פרישתה זכאית למחצית הגמלה של הנתבע. עד לפרישתה זוכה להפרש בין שווי הגמלאות לפי פסק הדין, העומד מתוקפו כאמור. לפיכך השיהוי ברישום הפסיקתא בקרן הפנסיה של הנתבע לא יביא לפגיעה בזכויותיה מתוקף פסק הדין.

הוצאות משפט

55. אמנם יש לקבל את התובענה לרישום הפסיקתות לפי חוק החלוקה, אך בית המשפט אינו מוצא לנכון לפסוק הוצאות משפט ו/או שכ"ט עו"ד לטובת התובעת. התובענה לא באה אל עולם משום מעשה או מחדל פסול מצד הנתבע, שעמד בהוראות פסק הדין ככתבן וכלשונו. התנגדות הנתבע לרישום לא היתה חסרת בסיס והיה בה ממש, והיא לא נבעה מרצון למנוע מן התובעת זכויות הנתונות לה כדין. שני הצדדים נדרשו להוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, ושניהם נשאו בחלקים שווים בהוצאות המומחה. הנתבע נדרש עוד להוצאות גילוי מסמכים מצדדים שלישיים, ואלה סייעו בגילוי האמת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 9007-06-16 פלוגית נ' פלוני

סוף דבר

- על בסיס כל האמור והנקוב לעיל, נקבע כדלקמן :
56. ניתן בזאת תוקף של פסק דין לעדכון 2016, עדכון 2018 ועדכון 2019, וכן לפסיקות הבאות :
- א. על זכויות התובעת בקופ"ג "כלנית", מתוכן זכאי הנתבע לחלקו בשיעור העברה של 48.55%
- ב. על זכויות הגמלה של הנתבע, מתוכן זכאית התובעת לחלקה בשיעור העברה של 45.89%.
- ג. על זכויות הגמלה של התובעת, מתוכן זכאי הנתבע לחלקו בשיעור העברה של 42.89%.
57. הנתבע רשאי לרשום את פסיקות א' ו – ג' אצל הגורם המשלם ללא דיחוי.
58. התובעת רשאית לרשום את פסיקתא ב' אצל הגורם המשלם רק לאחר מועד יציאתה לגמלאות.
59. הנתבע ישלם לידי התובעת את ההפרש בין הגמלאות, בהתאם לפסק הדין, בסכום ששילם עד כה ולפי אותו מנגנון הצמדה, וזאת עד למועד יציאתה לגמלאות כאמור.
60. כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן לפרסום תוך השמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ב, 27 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

אלה מירז, סגנית נשיא